

Kız ve Güve

Çınar BİBER

Kız ve Güve

Çınar BİBER

Maya geceyi çok severdi. Ev sessizleşip yıldızlar göz kırpmaya başladığında kırmızı lastik çizmelerini ve hardal sarısı yağmurluğunu giyerdi. Alnına küçük bir kafa lambası takar, fotoğraf makinesini boynuna asardı. Karanlık bahçe, keşfetmeyi en sevdiği yerdı. Her gölgede bir sır saklıydı ve Maya hepsini bulmak istiyordu.

Maya dokuz yaşındaydı; sıcak kahverengi teni ve yürüdükçe zıplayan kısa, kıvrıkcık siyah saçları vardı. Büyük, koyu kahverengi gözlerinden hiçbir şey kaçmazdı. Gülümsediğinde ön dişlerinin arasında küçük bir boşluk görünür, burnunda hafif çiller vardı. Böcekler, örümcekler ve sümüklü böceklerin çizimleriyle dolu bir defter taşırdı. Bu gece yeni bir şey arıyordu.

Bahçenin sonunda eski bir ahşap çit vardı. Çitin arkasında, yuvarlak gözlüklü ve düzgün gri bıyıklı, iyi kalpli komşu Bay Okafor yaşıyordu. Maya'nın çiçekleri arasında böcek aramasına sık sık izin verirdi. Ahşap bastonuna yaslanarak, "Gece sürprizlerle doludur," dedi. Maya gülümsedi ve kapıdan süzülüp geçti.

Bay Okafor'un bahçesi ayçiçekleri ve gümüş otlarının birbirine dolandığı bir yerdi. Maya kafa lambasını açtı ve patika boyunca sessizce yürüdü. Cırcır böcekleri ötüyor, serin bir esinti kıvrıkcık saçlarını dalgalandırıyor. Bir çalının yanına diz çöküp bekledi. Beklemek en zor kısmıydı ama Maya sabırlıydı. Sessiz gecelerin çoğu zaman en güzel sürprizleri getirdiğini biliyordu.

Aniden kulağının yanından bir şey kanat çırparak geçti. Küçük bir güve, fotoğraf makinesinin hemen yanındaki bir yaprağa kondu. Avucu kadardı; tüylü krem rengi bir gövdesi ve tüylü antenleri vardı. Kanatları yumuşak gümüş grisiydi ve minik beyaz beneklerle kaplıydı. Maya nefesini tuttu. Daha önce hiç böyle bir güve görmemişti.

Güve sakince dinlendi, kanatları küçük bir pelerin gibi açıldı. Maya yavaşça fotoğraf makinesini kaldırdı. Tık! Flaş bir anlığına yaprağı aydınlattı. Güve kıpırdamadı. Maya ekranındaki fotoğrafa baktı ve soluğu kesildi. Kanatlardaki beyaz benekler küçük yıldızlar gibi parlıyordu. Güzeldi, sanki gökyüzünün bir parçası yeryüzüne inmiş gibiydi.

Maya fotoğrafı en iyi arkadaşı Ruby'ye göstermek için sabırsızlanıyordu. Ertesi gün fotoğrafla Ruby'nin evine koştu. Ruby'nin at kuyruğu yapılmış uzun kıvılcı kahverengi saçları ve hareket ettikçe parıldayan gümüş bir yıldız tokası vardı. "Şuna bak!" dedi Maya. Ruby ekrana baktı. "Vay canına!" diye fısıldadı. "Kanatlarında yıldızlı bir gece gibi!"

Maya ve Ruby daha fazla gece böceęi bulmaya karar verdiler. Bay Okafor'a bahçesini kullanıp kullanamayacaklarını sordular. "Elbette," dedi sıcak bir gülümsemeyle. "Gece gizli güzelliklerle doludur." O akşam kızlar bir lambayla küçük bir masa kurdular ve beklediler. Kısa süre sonra her şekil ve boyutta güveler ışığa doğru kanat çırdı.

Maya arka arkaya fotoğraf çekti. Kanatları sonbahar yapraklarına benzeyen bir güveyi ve ince altın desenli bir başkasını görüntüledi. Ruby her ayrıntıyı bir deftere yazdı. "Bunun çizgileri var!" diye fısıldadı. "Bu da küçük bir baykuşa benziyor!" Bahçe yumuşak kanat sesleri ve mutlu seslerle uğulduyordu. Gece büyülü hissettiriyordu.

Birçok gece boyunca Maya düzinelerce fotoğraf biriktirdi. En sevdiklerini bastırıp yatak odasının duvarına iğneledi. Her fotoğraf, karanlığa karşı parlayan küçük bir canlıyı gösteriyordu. Maya gece hiç de boş olmadığını fark etti. Birinin fark etmesini bekleyen gizli güzelliklerle doluydu. Herkesin bunu görmesini istiyordu.

Bir sabah Maya'nın aklına bir fikir geldi. "Bir gece fotoğrafçılığı sergisi yapalım!" dedi Ruby'ye. "Herkes karanlığın gizli güzelliğini gösterebiliriz." Ruby ellerini çırpı. "Evet! Bay Okafor'un bahçesini kullanıp fotoğrafları çite asabiliriz!" Koşup Bay Okafor'a sordular; o da gülümseyip başını salladı. "Harika bir fikir," dedi.

Ertesi akşam Maya ve Ruby birlikte çalıştılar. Bay Okafor bir yumak ip getirdi ve baskıları ahşap çit boyunca asmalarına yardım etti. Maya, yıldızlı güvenin fotoğrafını iğnelemek için küçük bir tabureye tırmandı. Ruby fotoğrafları dikkatlice sıraya dizdi. "Bir müzeye benziyor!" dedi Ruby. "Bir gece müzesi!" Maya güldü.

Her şey hazır olduğunda Maya arkadaşlarını ve komşularını davet etti. Çit boyunca yürüyüp fotoğrafları işaret ettiler. "Şu gümüş yıldızlara bakın!" dedi bir arkadaşı. "Güvelerin bu kadar güzel olabileceğini hiç bilmiyordum," dedi bir başkası. Ruby, Maya'nın yanında gururla durdu. Bay Okafor bastonuna yaslanıp gülümsedi. Bahçe minik ışıklar ve mutlu yüzlerle parlıyordu.

Maya en sevdiği fotoğrafın, yıldızlı kanatlı küçük güvenin yanında durdu. O ilk geceyi, sürprizi neredeyse kaçıracağı anı düşündü. "Güzellik beklenmedik yerlerde ortaya çıkabilir," dedi yumuşak bir sesle. "Sessiz gecede bile." Ruby başını salladı. "Ve tek yapman gereken bakmak." Güve ikisine de harika bir şey öğretmişti.

O geceden sonra Maya fotoğraf makinesiyle karanlığı keşfetmeye devam etti. Böceklerin, örümceklerin ve hatta uykulu bir kurbağanın fotoğraflarını çekti. Her fotoğraf yeni bir güzellik türü gösteriyordu. Ruby sık sık ona katılıyordu ve Bay Okafor kapısını hep açık bırakıyordu. Gece artık korkutucu ya da boş değildi. Açılmayı bekleyen bir hazine sandığıydı.

Maya sürprizlerin en küçük yerlerde saklandığını öğrendi. Yıldızlı kanatlı küçük bir güve, etrafındaki güzelliğe gözlerini açmıştı. İlk çektiği fotoğrafı yatağının üstüne astı. Her gece lambasını söndürmeden önce ona bakıp gülümsedi. Sessiz gece harikalarla doluydu ve Maya onları bulmaya hazırды.